

[Rager.]

kom ogsaa en Række Udgifter paa andre Omraader, idet Trafikken lagde sig over paa Trafikmidler, der ikke har været billige at føre frem. Derfor var det beklageligt, at dette skete.

Men naar man endvidere skal bedømme Københavns Kommunes Situation, maa man huske, at København hører til de Kommuner her i Landet, der paa Grund af Vækst og stadig Udvidelse har et stadigt Kapitalbehov. Virksomheden er udvidet, nu er den nærmest ved at sprænges, fordi København er naaet ud til sine yderste geografiske Grænser. Men naturligvis har der gennem Aarene været et stadigt Kapitalbehov, som der — saaledes som vi nu ser det ude i Omegnskommunerne — er det i enhver Kommune, der er i en sund og naturlig Vækst, og da er det beklageligt, at Københavns Kommune ikke synes at være den velkomne Gæst paa Laanemarkedet, som man skulde tro den var under Hensyn til den efter min Mening absolut forsvarlige og stærke, til Tider maaske endda for stærke Konsolideringspolitik, som har været ført. Det er ubegribeligt, at Laanemarkedet ikke ser med mere Velvilje paa denne efter min Mening førsteklasses og gode Laanmodtager.

Men naar man har gennemgaaet Københavns Kommunes økonomiske Status paa denne Maade, forekommer det mig, at man ogsaa maa indrømme, at det vilde være urigtigt, naar Kommunen nu igen staar over for en Tid, hvor man maa vente, at der vil blive lagt Beslag paa alle dens økonomiske Reserver, at gaa ind i den, begyndende med en Svækkelse af den hidtil opnaaede Konsolidering.

Det Lovforslag, der foreligger her i Dag, mente det ærede Medlem Hr. Bindslev kunde være undgaaet, saafremt Staten paa en Række Punkter ydede det, som det ærede Medlem mente vilde være økonomisk Retfærdighed over for København. At tilbyde dette er dog kun at give noget, som jeg vil betegne som en Vindbolle, for det vilde være ganske umuligt at faa dette bragt i Orden inden for blot en nogenlunde rimelig Tid. Jeg er slet ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Bindslev, i mange af de Punkter i hvert Fald, som det ærede Medlem førte frem, hvor Københavns Kommune nu er sat i Skamkrogen. Jeg vilde meget gerne have, at man engang tog dette Spørgsmaal op til en Undersøgelse; men man maa jo være klar over, at der ved denne Undersøgelse fra anden Side vil blive modholdt en Række

ubestridelige Fordele, som vi Københavnerne maa indrømme, at vor Kommune nyder fremfor nogen anden Kommune i Landet. Og saa vil jeg til det ærede Medlems Henvisning til, at man skulde føre Udgifterne fra Kommunen over til Staten, sige, at det er et stort Spørgsmaal, om det for de københavnske Skatteborgere i al Almindelighed vil blive behageligt. For hvis jeg ser paa, hvor stor en Del af Statsskatten de københavnske Borgere betaler, er jeg undertiden lidt ængstelig, naar der er Tale om, at man skal føre Byrder fra Kommunen til Staten. Naturligvis vil Københavns Kommune faa det billigere, men jeg er bange for, at dens Borgere vil komme til at betale mere i Statsskat, end de sparer i Kommuneskat, og jeg tror nærmest, at den mellemkommunale Skattebyrdes Fordeling vil vise, at jeg ikke helt har Uret i dette.

Jeg forstod paa nogle Bemærkninger, der er fremsat, at man mente, at mine Meningsfæller i Borgerrepræsentationen skulde være Modstandere af det Forslag, der nu er fremlagt. Jeg kan ikke rose mig af, at jeg i Enkeltheder er inde i den Debat, der har fundet Sted i Borgerrepræsentationen, men med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne tillade mig et lidt længere Citat; jeg skal gøre det saa kort, som jeg kan. Vor Gruppens Ordfører i denne Sag, Hr. Bruun-Rasmussen, udtalte den 25. Januar i Borgerrepræsentationen følgende:

„Jeg skal i Modsætning til den konservative Ordfører og det konservative Mindretal ikke komme ind paa en nærmere Udredning af, om en Ekstrabeskatning er nødvendig i indeværende Skatteaar, eller om den er nødvendig i det kommende. Vi kan ikke anerkende, at der nu i dette Øjeblik er en Nødvendighed for nogen ekstra Skatteudskrivning, og her i Aften skal vi i øvrigt kun diskutere Spørgsmaalet om Ændring af selve Grundlaget for Skatteudskrivning, af Lovgivningen; og herom kan jeg henholde mig til det, jeg allerede har sagt, og som skrevet staar i vor Betænkning. Saafremt Rigsdagen maatte vedtage en Lov, der giver Bemyndigelse til at udskrive flere Skatter end hidtil, ja, saa kan vi derefter her i Salen vende tilbage til det nævnte Spørgsmaal, om vi skal anvende Bemyndigelsen til forøget Skatteudskrivning.“

Jeg synes, at dette Citat, naar man samtidig ved, hvad der er sket økonomisk fra 25. Januar til i Dag, i meget høj Grad viser, at hvis dette Lovforslag vedtages, vil det, naar det kommer til Borgerrepræsentationen, blive modtaget af den radikale Gruppe der